

آخر الزمان

۱.

آخر الزمان؛ واپسین دوران جهان

آخر الزمان کلمه ای عربی، به معنای دوره پایانی جهان است که در همه ادیان الهی به آن اشاره شده است. جریان مهدویت و آخر الزمان، دو موضوع به هم وابسته هستند. بنابراین در ابتدا باید معانی آخر الزمان در روایات را بررسی کنیم:

معنای عام: در این معنا، آخر الزمان از بعثت پیامبر خاتم و پا به عرصه‌ی وجود گذاشتن کامل ترین دین آغاز می شود و ما امت آخر الزمان به معنای عام هستیم.

معنای خاص: در این معنا، آخر الزمان از شهادت امام حسن عسکری و همراه با آغاز امامت امام زمان آغاز می شود. تمام کسانی که بعد از شهادت امام یازدهم به دنیا آمده اند، مردم آخر الزمان به معنای خاص هستند. بر اساس روایات، به تمام مردم آخر الزمان به معنای خاص، اجازه داده شده است که با کسب آمادگی، ظهور را رقم بزنند.

معنای خاص الخاص: در این معنا، آخر الزمان دوره ایست که شرایط و علائم ظهور بسیار پررنگ می شود و مردم می توانند با زمینه سازی برای ظهور، این امر را رقم بزنند.

در مبحث آخر الزمان، در ابتدا به علائم و شرایط آخر الزمان در کتب ادیان مختلف، سپس به طور ویژه، به علائم و شرایط آخر الزمان در اسلام و روایات اسلامی و در پایان، به مبحث آخر الزمان در غرب و شرق خواهیم پرداخت.

۲.

آوازی کهن تر از تاریخ (۱)

به نظر می رسد، قدیمی ترین گفته های مربوط به آخر الزمان و ظهور موعود، مربوط به باستانی ترین مردمان جهان، یعنی اسکیموها و سرخپوستان آمریکای شمالی باشد. اگر چه این اقوام خط و نوشتاری ندارند، ولی می توان به اشعار و گفته هایشان به عنوان نقل قولهایی دست نخورده، از ورای تاریخ تمدن بشر اعتماد کرد.

در میان قبایل اسکیمو، آوازی به نام شعر پایان دنیا وجود دارد، که در ابتدا آن، سه علامت برای آخر جهان معرفی شده است. آواز به ما می‌گوید سه فرآیند که همواره در جهان روندی یکنواخت داشته اند، در آخرالزمان ناگهان برعکس می‌شود:

ابتدا درختها و گیاهان به جای آنکه از ریشه خشک شوند، از برگ خشک می‌شوند که این یک روند غیر عادی در طبیعت است.

در دومین علامت، آبهای جاری غیر قابل آشامیدن می‌شوند.

و در سومین علامت، بچه انسان بی ارزش شده و بچه‌ها کشته می‌شوند.

علائم آخرالزمان در ادیان و ملل مختلف، دکتر مریم امجدی، ص ۱۵ و ۱۶

۳.

آوازی کهن تر از تاریخ (۲)

پس از اینکه این سه علامت عجیب (که در قسمت قبل بیان شد) ظاهر شد، باد سیاه سوزانی فرستاده خواهد شد و این باد به هر موجودی برخورد کند او را تباه خواهد کرد. چون باد فرو نشیند، در جانب خورشید، صورت مردی هویداست که جهان را برای همیشه نجات خواهد داد.

مقاله ای نقل شده در مجله «ناسیونال جئوگرافیک»، این مطالب را از قول یکی از رؤسای قبایل سرخپوست چاپ کرده و از قول او اضافه کرده بود: «آیا این اتفاقات نیفتاده است؟ آلودگی آب به وجود آمده، بارانهای اسیدی، درختها را از برگ از بین می‌برد و سقط جنین امری پیش پا افتاده است! پس فقط می‌ماند همان باد سیاه سوزان!»

که گویی آن هم در حال وزیدن است. به امید آنکه روزی فرو نشیند و مسلماً فرو خواهد نشست.

علائم آخرالزمان در ادیان و ملل مختلف، دکتر مریم امجدی، ص ۱۶

۴.

روز خداوند

در بعضی از متون مقدس، از آخرالزمان؛ معنای روز خداوند، روز انتقام از گنهکاران و پاداش افراد نیکوکار برداشت می‌شود. در عاموس (آموس) نبی، سده هشت پیش از میلاد، از این روز یاد شده است؛ روزی که بدکاران کیفر می‌شوند و نتیجه عمل زشت خود را می‌بینند.

عاموس، آن ایام را به ظلمت و تاریکی توصیف می کند: «وای بر شما که مشتاق روز خداوند هستید! روز خداوند برای شما چه خواهد بود؟ تاریکی، و نه روشنایی... ظلمت غلیظی که در آن هیچ درخشندگی نباشد.» (۱)

شاید منظور از تاریکی و ظلمت، وضع ظاهری عالم و آمدن عذاب باشد و شاید منظور، رسیدن افراد ظالم و تبه‌کار به جزای عملشان باشد؛ موافق همین مطلب و برداشت، مطالبی در کتب دیگر مانند: هوشع و اشعایای نبی وجود دارد (۲) و آخرالزمان، روز خداوند و روز مبتلا ساختن آنان به عذاب های الهی، مانند زلزله و طوفان بیان شده است.

۱. عهد عتیق، عاموس نبی، باب ۵، آیه ۱۸-۲۰

۲. عهد عتیق، اشعایای نبی، باب ۲، آیه ۱۲-۱۷؛ هوشع، باب ۸-۱۰

۵.

خشکسالی

در برخی از منابع یهود و تفاسیر آن، برای هفت سال پیش از آمدن منجی و تحقق آخرالزمان، اتفاقاتی ذکر کرده اند که از سال اول تا پنجم آن، به وقایع و حوادث کیهانی مربوط است. یکی از آن حوادث خشکسالی است.

در سال نخست، بارندگی کم بوده و طبق این آیه، به خشکسالی منجر خواهد شد: «بر یک شهر بارانیدم و بر شهر دیگر نبارانیدم و بر یک قطعه باران آمد و قطعه دیگر که باران نیافت، خشک شد.» (۱)

در سال دوم و سوم، در نتیجه عدم بارندگی، قحطی شدید خواهد آمد و عده ای از بین خواهند رفت. در سال چهارم، دوباره نعمت نازل خواهد شد؛ اما نه به اندازه ای که مردم سیر شوند و گرفتاری کاملاً برطرف شود. در سال پنجم، فراوانی نعمت خواهد بود و نعمت به حد وفور وجود خواهد داشت. (۲)

۱. عهد عتیق، عاموس نبی، باب ۴، آیه ۷

۲. آخرالزمان در ادیان ابراهیمی، محمد حسین محمدی، ص ۸۲

۶.

ویرانی و خرابی شهرها

در کتب مقدس یهودیان، درباره حادثه ویرانی و خرابی شهرها در دوره آخرالزمان چنین آمده است:

«... و زمین مصر را در میان زمین های ویران، ویران خواهم ساخت و شهرهایش در میان شهرهای مخروب، مدت چهل سال خراب خواهد ماند و مصریان را در میان امت ها پراکنده و در میان کشورها متفرق خواهم ساخت. در سال ۴۲۹۱ از آفرینش، جهان ویران خواهد شد؛ بخشی به واسطه جنگ بین نهنگ های عظیم دریایی و بخشی به واسطه جنگ های گوگ و ماگوگ.»

عهد عتیق، حزقیال نبی، باب ۲۹، آیه ۱۰-۱۲؛ نیز باب ۳۰

منظور از سال ۴۲۹۱ از آفرینش، یا منظور آفرینش جهان است و یا آفرینش انسان. ظاهراً مورد دوم مورد نظر است.

به نظر می رسد منظور از ویرانی جهان، ویرانی بر اثر جنگ و درگیری است.

و شاید منظور از نهنگ های عظیم، زیردریایی ها و ناوهای جنگی است و «گوگ و ماگوگ» همان یاجوج و ماجوج باشد.

۷.

قحطی و بیماری های مهلک

طبق آموزه های آئین مسیحیت، پیش از پایان عالم، فشار و سختی و زلزله های پی در پی اتفاق می افتد و عده زیادی از مردم را هلاک می کند. قحطی و وبا پدید می آید و نشانه های بزرگ و هولناک از آسمان ظاهر خواهد شد.

«و قحطی ها و وباها و زلزله ها در جای ها پدید آید» در جای دیگر اینگونه بیان می کند: «در روی زمین عُسرت و تنگی در جامعه روی خواهد داد و بر زمین، تنگی و حیرت برای امت ها روی خواهد داد.»

انجیل مرقس، باب ۲۱، آیه ۱۱؛ متی، باب ۲۴، آیه ۷

به نظر می رسد در اینجا منظور از «حیرت برای امت ها روی خواهد داد»، حیرت و گم شدگی در رسیدن به حق و عدم تشخیص حق از باطل باشد و یا حیرت از اتفاقات عجیبی که در آخرالزمان می افتد.

۸.

اتفاقات آسمانی

تا اینجا به بررسی علامت های آخرالزمان در دیگر ادیان پرداختیم. علامت های دیگر آخرالزمان در کتاب مقدس مسیحیان چنین بیان شده: «و در آفتاب و ماه و ستارگان، علامتهایی خواهد بود و به سبب شوریدن دریا و امواجش،

بر زمین، تنگی و حیرت از برای امت ها روی خواهد داد. و دل‌های مردم از خوف و انتظار آن وقایعی که بر ربع مسکون ظاهر می شود ضعف خواهد کرد. زیرا قوت آسمان متزلزل خواهد شد.»

از عبارت «و در ستارگان علامات خواهد بود» خسوف و کسوف و اینگونه اتفاقات آسمانی برداشت می شود.

از عبارت «و بر زمین، تنگی و حیرت از برای امت ها روی خواهد نمود» خشکی و اتفاقات غیر عادی بر روی زمین، برداشت می شود.

از عبارت «به سبب شوریدن دریا و امواجش» طوفان و نا امنی در دریا و همچنین اتفاقاتی مانند سیل و زلزله، برداشت می شود.

آخرالزمان در ادیان ابراهیمی، محمدحسین محمدی، ص ۸۴

۹.

تغییرات آسمانی

در ادامه سری پیام های آخرالزمان، به بررسی پیشگویی های آخرالزمانی منابع زرتشتی، می پردازیم. این پیشگویی ها، حکایت از وضعیت غیرعادی جهان در این زمان دارد؛ هنگامی که بلایا، مشکلات و بحران‌های گوناگون، همه جا را فرا می‌گیرد.

بعضی از علائمی که در آخرالزمان زرتشتی پدید می‌آید، نتیجه دگرگونی در عالم طبیعت است؛ از متوقف شدن خورشید گرفته تا باران های نا به هنگام، بادهای سخت و زمین لرزه های بسیار.

«در آن هنگام، خورشید، نشان سهمناکی بنمایاند و ماه از رنگ بگردد، و در جهان، سهمناکی، تیرگی و تاریکی باشد؛ و باد سخت تر آید، و برای جهان، نیاز و تنگی و دشواری بیشتر پدیدار آید.» (۱)

«در آن هنگام، بادهای سرد و گرم فراوان می‌وزند؛ ابرهای بی باران در آسمان زیاد می‌شود و نظم فصل های سال به هم می‌خورد.» (۲)

۱. زند و هومن یسن و کارنامه اردشیر پاپکان، ترجمه صادق هدایت، در ششم، شماره ۴، ص ۵۳

۲. داستان گرشاسب، تهمورس و جمشید، ترجمه کتابیون مزداپور، ص ۳۰۹

۱۰. انسان دور از خانواده

یکی از مهمترین اتفاقات آخرالزمان، ضعیف شدن روابط اجتماعی و خانوادگی انسان هاست. آنقدر ضعیف که بسیاری از ارزش های اجتماعی و خانوادگی در آخرالزمان از بین می‌رود.

این موضوع، در منابع زرتشتی اینگونه بیان شده است: «اندر آن هنگام، همه مردم فریفتار باشند (بدخواه یکدیگر باشند)، و مهرورزی به گونه دیگری باشد و آزر و دل‌بستگی و روان دوستی از جهان برود. مهر پدر از پسر، و برادر از برادر برود؛ و داماد از پدر زن، روی بگرداند و خواهش مادر از دختر، جدا و دیگر گونه باشد.»

زند و هومن یسن و کارنامه اردشیر پاپکان، ترجمه صادق هدایت، در چهارم، شماره ۱۳، ۱۴ و ۱۵، ص ۴۰

۱۱.

دیندارانِ آخرالزمانی

در نگاه آخرالزمانی زرتشتیت، کفر و بی دینی، یکی از بزرگترین مشکلاتی است که در آخرالزمان، انسانیت را نابود می‌کند؛ کفری که گاهی در پشت دینداری پنهان شده است و مصداق بارز تظاهر به دینداری و ریا است.

«در آن هنگامه، از هر هزار یا ده هزار تن، تنها یک نفر به دین گرود و آن یک نیز بدان عمل نکند.» (۱)

«دین به طور کلی ناتوان شود و فساد، تباهی، روسپیگری، غلام بارگی، دروغ و مرگ فراگیر شود.» (۲)

۱. زند و هومن یسن و کارنامه اردشیر پاپکان، ترجمه صادق هدایت، در چهارم، ۳۱ و ۳۲، ص ۴۳

۲. داستان گرشاسب، تهمورس و جمشید، ترجمه کتابیون مزداپور، ص ۳۱۱

۱۲.

بحران معنویت

در ادامه این سری پیامها، به بررسی آیات مربوط به آخرالزمان در قرآن می‌پردازیم. در برخی از این آیات، خداوند این ویژگی ها را به گونه ای ذکر کرده است که کثرت مردم غرق شده در دنیا را، نشان می‌دهد.

به عنوان مثال در آیات ۱ و ۲ سوره انبیاء می‌فرماید: «حساب مردم به آنان نزدیک شده، در حالی که در غفلتند و رویگردانند. (۱) هیچ یادآوری تازه ای از طرف پروردگارشان برای آنها نمی‌آید، مگر آنکه با بازی (و شوخی) به آن گوش می‌دهند. (۲)»

این آیات، نشان دهنده‌ی وضع جامعه و همچنین گمراهی اکثر مردم آخرالزمان است که این وضع، از زمان پیامبر اکرم تا به امروز شدیدتر شده و به اوج خود رسیده است.

۱۳.

وقوع اختلاف‌ها و درگیری‌های شدید

یکی از نشانه‌های آخرالزمان که در قرآن به آن اشاره شده است، اختلافات و درگیری‌های فراوان، میان گروه‌های گوناگون است. اختلافاتی که دامنه دار بوده و بشر، نمی‌تواند راه حلی برای آنها ارائه کند.

خداوند، در آیات ۳۷ و ۳۹ سوره مریم، پس از بیانِ تهمت‌ها و شک و تردیدهای مردم نسبت به حضرت عیسی می‌فرماید: «گروهها با هم اختلاف کردند، پس وای بر کافران به هنگام حضور در آن روز بزرگ (۳۷) آنان را از روز حسرت که کار به پایان آمده و آنان همچنان در حال غفلت و بی‌ایمانی هستند، بترسان (۳۹)»

این آیات، درباره ظهور فرقه‌های مختلف در جهان اسلام است که در آخرالزمان پدید آمده و سبب اختلاف‌های بسیار خواهد شد.

۱۴.

وقتی که در نزد خدا معلوم است

یکی دیگر از آیاتی که به آخرالزمان اشاره دارد، آیه ۳۶ سوره حجر است. خداوند در این آیه می‌فرماید: «شیطان گفت: خدایا به من مهلت ده تا روزی که مردم برانگیخته شوند. خدا گفت: به تو مهلت داده شد تا روزی که وقت آن معلوم است.»

علاوه بر این، آیاتی دیگر نظیر آیه ۸۱ سوره اسراء: «بگو حق آمدنی است و باطل از میان می‌رود؛ به درستی که باطل رفتنی است.» و آیه ۲۱ سوره سجده: «و بی‌تردید آنان را غیر از عذاب بزرگتر (در قیامت) از عذاب نزدیکتر (در دنیا) می‌چشانیم، باشد که (از فسق و فجور) برگردند.»؛ به مبحث آخرالزمان می‌پردازند.

۱۵.

بسته شدن راه توبه

در ادامه مبحث آخرالزمان از دیدگاه قرآن، به آیه ۱۵۸ سوره انعام می‌رسیم. در این آیه خداوند می‌فرماید: «... اما آن روزی که بعضی از آیات پروردگارت تحقق پذیرد، ایمان آوردن افرادی که قبلاً ایمان نیاورده اند یا در ایمانشان عمل نیکی انجام نداده اند، سودی به حالشان نخواهد داشت! بگو: انتظار بکشید، ما هم انتظار می‌کشیم.»

امام صادق در تأویل این آیه فرمودند: «... آیاتِ پروردگار، امامان هستند و آیه منتظره، قائم می‌باشد که اگر کسی تا روز قیام او به شمشیر، ایمان نیاورده باشد؛ دیگر ایمانش سودی نبخشد، اگر چه به امامان پیشین ایمان داشته باشد.»

کلید واژه آیات مهدوی، ص ۱۳۵

کمال الدین، ج ۲، ص ۳۳۶

نکته: زمان قیام با زمان ظهور متفاوت است.

پس در آخرالزمان باید ایمانمان را کامل کنیم تا در دوره قیام «قائم»، جزء انصار ایشان باشیم.

۱۶.

عذاب برای مجرمین اهل قبله

یکی از آیات قرآن، که در تفاسیر اسلامی، نزول عذاب در آخرالزمان از آن برداشت می‌شود، آیه ۵۰ سوره یونس است. خداوند در این آیه می‌فرماید: «بگو: اگر مجازات او شب هنگام یا در روز به سراغ شما آید، (آیا می‌توانید آن را از خود دفع کنید؟! پس مجرمان برای چه عجله می‌کنند?!»

در تفسیر این آیه امام باقر فرمودند: «این عذابی است که در آخرالزمان بر بدکاران «اهل قبله» (مسلمانان ظاهری) نازل می‌شود که آن‌ها نزول چنین عذابی را بر خودشان باور ندارند» (بحار الأنوار، ج ۹، ص ۲۱۳)

مسلمانان ظاهری؛ یعنی مسلمانی که رو به قبله نماز می‌خوانند، اما رفتار و کردار آنها به گونه‌ای است که گویا به چیزی اعتقاد ندارند.

۱۷.

تحمل یا تحول؟!

قرآن، کتاب معجزات است و مشکلاتی را که در برابر انسان‌ها قرار دارد، صادقانه بیان می‌کند. صداقتش آنجایی به اوج خود می‌رسد که حتی راهکار نجات از آن مشکلات را نیز بی‌پرده بیان می‌کند. خداوند در آیه ۱۵۵ سوره بقره می‌فرماید: «قطعاً همه شما را با چیزی از ترس، گرسنگی، و کاهش در مال‌ها و جان‌ها و میوه‌ها آزمایش می‌کنیم؛ و بشارت ده به استقامت‌کنندگان»

امام صادق فرمودند: «پیش از ظهور قائم، نشانه‌هایی از جانب خدای تعالی برای مومنان خواهد بود.» و در ادامه با بیان آیه ۱۵۵ سوره بقره فرمودند: «این قول خدای تعالی است... یعنی شما مومنان را پیش از خروج قائم

می‌آزمائیم؛ به (خوف) از پادشاهان بنی فلان در آخر سلطنت آنها و (گرسنگی به واسطه) گرانی قیمت ها و (کاستی در اموال به واسطه) کسادى داد و ستد و کمی سود و (کاستی نفوس به واسطه) مرگ و میر فراوان و (کاستی در ثمرات به واسطه) کمی برداشت محصولات زراعتی و در آن هنگام، صابران را به تعجیل خروج قائم مژده بده» (کمال الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۶۴۹)

در آخرالزمان، مردم به انواع بلاها مبتلا می‌شوند و موفقیت با صابران است. وحشت و اضطراب، گرسنگی و قحطی، فساد در تجارت و بازرگانی و تلفات جانی و مرگ های سریع، از جمله این بلاهاست.

.۱۸

مومنان همان مجرمانند!

افراد با ایمان، نزد خداوند بهترین مقام را دارند؛ در قرآن مجید، همواره از ارزش و گرمی بودن آنها در نزد خداوند، تعریف و توصیف بسیاری شده است.

پیامبر گرمی اسلام در مورد حالات افراد با ایمان در دوره آخرالزمان می‌فرماید: «... در آن وقت، قلب مومن در درونش آب می‌شود، مانند حل شدن نمک در آب؛ زیرا منکرات را می‌بیند، ولی قدرت جلوگیری و تغییر آن را ندارد. مومن در میان آن ها با ترس و لرز راه می‌رود، که اگر حرف بزند، او را می‌خورند، و اگر ساکت شود، دق مرگ می‌شود.» (الزام الناصب، ص ۱۸۲ - روزگار رهایی، ص ۳۵۵)

در آخرالزمان، الگوهای رایج مردم عوض می‌شود. اگر با حجاب و عقیف باشی، دیگران تو را فردی قدیمی، بی کلاس و عقب افتاده می‌دانند؛ ولی اگر اخلاق و حجاب را رعایت نکنی، آنوقت باکلاس و امروزی به حساب می‌آیی. اگر بخواهیم واضح تر بگوییم، در آخرالزمان فضائل اخلاقی از بین می‌رود و رذائل اخلاقی به جای آن رواج می‌یابد.

.۱۹

چراغهای فروزان، در سیاهی شب

پیامبر گرمی اسلام، در فرصت های مناسب، بارها از یاران وفادار خود در آخرالزمان یاد می‌کردند و همواره ایمان استوار و فداکاری آنها را گرمی می‌داشتند.

امام باقر فرمودند: روزی عده ای در حضور پیامبر گرمی نشسته بودند و آن حضرت با شور و شوقی دعا می‌کردند و می‌فرمودند: «خداوندا، مشتاق دیدن برادران عزیزم هستم.» و این جمله را تکرار نمودند. اصحاب ایشان پرسیدند: مگر ما برادران تو نیستیم؟ آن حضرت فرمودند: «نه، شما یاران من هستید؛ برادرانم مردمی هستند که در آخرالزمان

به من ایمان دارند، در حالی که هیچگاه مرا ندیده اند. ثابت ماندن یکی از آنها بر دین خود، از صاف کردن درخت خاردار (قتاد) با دست در شب ظلمانی، دشوارتر است و همانند کسی هستند که آتش سرخ را در دست گرفته است. آن ها چراغ های فروزان هستند. پروردگار، آنان را از هر فتنه تیره و تاری نجات می دهد.» (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۱۲۴)

باید این را بدانیم که بهشت و زندگی جاودانه را به بها می دهند، نه بهانه. هنر حفظ ایمان، و هنر عشق راستین در این زمان و در این شرایط نامناسب، آشکار و ثابت می شود.

۲۰.

دورانی که آفت ها به ریشه می زند

از منظر احادیث اسلامی، بنیاد خانواده ها در آخرالزمان به شدت سست و آسیب پذیر خواهد شد و فسادها، فتنه ها و آفت های فراگیر، در تمام خانه های شرق و غرب عالم نفوذ خواهد کرد؛ نه تنها فرزندان، که پدران و مادران را نیز فرا خواهد گرفت.

در آخرالزمان، خواهی دید که پدران و مادران، از فرزندان خود به شدت ناراضی اند و عاق والدین شدن رواج یافته است. (۱) حرمت پدران و مادران سبک شمرده می شود. (۲) فرزند به پدرش تهمت می زند، پدر و مادرش را نفرین می کند و از مرگ آنها مسرور می شود. (۳) در آن هنگام، طلاق و جدایی در خانواده ها بسیار خواهد شد. (۴) در آن زمان، فتنه ها چونان پاره های شب تاریک، شما را فرا می گیرد و هیچ خانه ای از مسلمانان در شرق و غرب عالم نمی ماند؛ مگر اینکه فتنه ها در آن داخل می شوند. (۵)

۱ و ۲- اصول کافی، ج ۸، ص ۳۱؛ ۳- بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۲۵۹، باب ۲۵؛ ۴- منتخب الأثر، ص ۴۳۳؛ ۵- الملاحم و الفتن، ص ۳۸

۲۱.

بیزاری از پدران مسلمان

از دیگر ناهنجاری های خانوادگی در آخرالزمان، کم توجهی والدین به تربیت دینی فرزندان و مانع تراشی برای علم آموزی دینی و گرایش های الهی آنان است.

رسول خدا میفرماید: «وای بر فرزندان آخرالزمان از روش پدرانشان! نه از پدران مشرکشان، بلکه از پدران مسلمانشان که چیزی از فرایض دینی را به آنها یاد نمی دهند و اگر فرزندان نیز از پی فراگیری معارف دینی

بروند، منع شان می‌کنند و تنها از این خشنودند که آنها درآمد آسانی از مال دنیا داشته باشند، هر چند ناچیز باشد؛ من از این پدران بیزارم و آنان نیز از من بیزارند.»

جامع الأخبار، فصل ۶۲، ص ۱۰۶

۲۲.

نفرت عمومی در میان خلق

وجود مشکلات فراوان در آخرالزمان، باعث می‌شود مردم اوضاع خوبی نداشته باشند. اطمینان و آرامش خاطر در بین مردم کم می‌شود و برخوردهای مردم، خالی از مهر و محبت است. در میان خویشاوندان و همسایگان و همچنین امور اداری و دولتی، در معاملات و در کوچه و خیابان و بازار، مردم با صحنه‌های آزار دهنده مواجه می‌شوند.

از امام حسن مجتبی نقل است که فرمودند: «وضعیت مردم قبل از ظهور به گونه ای می‌شود که اغلب مردم از یکدیگر بیزاری می‌جویند. بعضی، بعضی دیگر را لعن می‌کنند و دشنام می‌دهند و برخی در صورت برخی دیگر آب دهان می‌اندازند و حتی برخی شهادت به کفر بعضی دیگر می‌دهند.»

شخصی پرسید: چه خیری در این هست؟ امام فرمودند: «همه خیر در این است؛ در این زمان است که قائم ما بر می‌خیزد و تمام این نفرت را از میان می‌برد.»

بحارالانوار، جلد ۵۲، ص ۲۱۱

۲۳.

از بین برنده خوبی‌ها

اگر گذری به گذشته داشته باشیم، میتوانیم به راحتی این جمله را هضم کنیم: «در آخرالزمان، وضع مردم از هر لحاظ، با وضع مردم گذشته فرق میکند.» این تغییر، به خصوص در سنت‌ها و آداب و رسوم جلوه‌گری بیشتری دارد. در آخرالزمان می‌توان به راحتی دید که سنت‌ها و آداب و رسوم خوب مردم از بین می‌رود و به جای آن، پول‌گرایی، تجملات، شیوه‌های ناپسند اخلاقی و... جایگزین می‌شود.

پیامبر درباره آخرالزمان فرمودند: «زمانی بر مردم بیاید که شکم‌هایشان، خدایان آنها شود، و زنان‌شان قبله‌گاهشان، پولشان همان دینشان است، و کالاهای دنیوی را مایه شرف و اعتبار و ارزش خویش می‌دانند. ساختمان‌های مسجدهایشان آباد باشد، ولی دل‌هایشان از جهت هدایت خدا خراب می‌شود.» (بحارالانوار، جلد ۲۲، ص ۴۵۳)

می توان همه عناصر بالا را در توجه بیش از حد مردم و فزونی حرص آنها به مسائل دنیوی خلاصه کرد.

۲۴.

زمانی که بی ارزش ها با ارزش می شوند

آخرالزمان، عرصه جابه جایی و عادی شدن ارزش هاست؛ ارزش هایی که شاید هزاران نفر، برای زنده نگه داشتن آن جان خود را از دست داده اند؛ مانند حجاب

این ارزش والا که در این روزها مورد بی مهری قرار گرفته است؛ اما از آن مهم تر گنجینه ایست که این ارزش ها را در دل خود جای داده است؛ یعنی کتاب مقدس قرآن که انس با آن عامل نجات و جاودانگی است؛ کتابی که درهای علم و حکمت را به روی مردم باز می کند.

امام صادق در روایتی در این مورد می فرماید: «... در آخرالزمان شنیدن آیات کریمه قرآن، برای مردم سنگین، اما شنیدن سخنان بیهوده و باطل، آسان و شیرین است.» (بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۲۵۷)

جای تفکر است که چه می شود که این کتاب در آخرالزمان، مورد بی توجهی قرار می گیرد؟

۲۵.

وضعیت حاکمان

امروزه شاهد بازی های سیاسی حکام بسیاری از کشورها با یکدیگر هستیم. سیاست هایی که تنها بر محور سودهای دنیوی استوار است.

پیامبر اکرم در خطبه ای به سلمان فارسی درباره علائم آخرالزمان فرمودند: «و دیدی که در آن زمان، فرمانروایان، کفار را به نزدیکی و قرب خود فرا می خوانند و اهل خیر را از خود دور می کنند و دیدی که حاکمان در آن زمان رشوه خوار شدند و دیدی که حکومت خرید و فروش می کنند.»

بحارالانوار، جلد ۱۳، ص ۱۶۷؛ الزام الناصب، ص ۲۲۰

۲۶.

بازار همراه با زار

این که بازارها، گاهی رکود و گاه شکوفایی و رونق را تجربه می‌کنند، امری معمول در همه نقاط جهان است. در آموزه های اسلامی این عمل که ما در هنگام فراوانی شکر خدا را به جای آوریم اما در زمان تنگدستی، کفران نعمت کنیم، امری ناپسند است.

در صورتی که ما در موارد بسیاری شاهد هستیم که شخصی با وضعیت اقتصادی ضعیف با توکل بر خدا، از کسب و کاری که دارد، روزی خانواده اش را در حد متعارف تامین می‌کند.

پیامبر اکرم فرمودند: «در آخرالزمان، بازارها به هم نزدیک می‌گردد و در آن ها یکی به دیگری می‌گوید: چیزی نفروختیم. و دیگری به او می‌گوید: سود و منفعتی نبردم، پس نمی‌بینی ایشان را مگر اینکه خداوند را مذمت می‌کنند.»

نوائب الدهور، ج ۱، ص ۱۸۰؛ به نقل از تفسیر علی بن ابراهیم قمی، ص ۶۲۷

۲۷.

دو واجب فراموش شده

در روایات اسلامی، با موضوعی بسیار مهم رو به رو هستیم که متاسفانه در کش و قوس زمان و در دل تاریخ، از امری واجب، به امری پیش پا افتاده و بی اهمیت تبدیل شده است که بسیاری از مسلمانان و حتی مومنان از آن غافلند.

امر به معروف و نهی از منکر، دو واجبی هستند که بسیاری از مواقع به دلایل مختلف و توجیهاات بسیار، به سادگی از کنار آنها گذشته ایم. روایات بسیاری از معصومین در باب اهمیت این دو واجب آمده است. اما چه می‌شود که این دو واجب به فراموشی سپرده می‌شوند؟

امام باقر می‌فرماید: «در آخرالزمان مردمی خواهند آمد که با ریاکاری از یکدیگر پیروی می‌کنند، آنان عالم نماها و عابد نماها و نادانان و سفیهانی هستند که امر به معروف و نهی از منکر را به بهانه ضرر ترک می‌کنند. آنان همیشه به دنبال عذر و بهانه هستند و از علما بدگویی می‌کنند و به نماز و روزه و هرچه مزاحمت برای مال و جان آنان نداشته باشد، روی می‌آورند و اگر نماز، مزاحم مسائل مربوط به جان و مال آنان باشد، آن را نیز کنار می‌گذارند. همانگونه که عالی ترین و اشرف واجبات مانند امر به معروف و نهی از منکر را کنار گذاشتند.»

اصول کافی، جلد ۵، ص ۵۵

۲۸.

از خصوصیات مردم آخرالزمان، اعتقاد به جبر است؛ اهل جبر معتقدند: «ما هرچه می‌کنیم، خدا از پیش برای ما تقدیر نموده و ما جز آنچه هستیم و می‌کنیم، نمی‌توانیم باشیم.»

این در حالی است که خداوند، تنها در مسائل تکوینی و خلقت، ما را مجبور نموده است و در مسائل تشریح و انجام واجبات و ترک محرمات، تنها امر و نهی نموده و کسی را الزام به انجام و یا ترک کاری نکرده است. او راه خیر و شر را به مردم یاد داده و از آنان خواسته که در حد توان خود به کارهای خوب روی بیاورند و از کارهای زشت و ناپسند دوری نمایند و اگر جز این باشد، فرقی بین عبادت و معصیت و زشت و زیبا و صالح و ناصالح نخواهد بود.

رسول خدا میفرماید: «در آخرالزمان، گروهی معصیت خدا را انجام می‌دهند و می‌گویند: "خدا این چنین برای ما تقدیر نموده است." پاداش کسی که سخنان آنان را ابطال نماید، همانند پاداش کسی خواهد بود که شمشیر خود را برای جهاد در راه خدا آماده کرده باشد.»

رسائل المرتضی، جلد ۲، ص ۲۴۲

۲۹.

طعم گمراهی

باید مواظب حس چشایی خود باشیم. و نسبت به سلامت آن بی تفاوت نباشیم و نگذاریم روزمرگی، حواسمان را از راهی که در حال گذر از آن هستیم، پرت کند. و ذائقه مان به انحراف و فساد کشیده شود و طعم واقعی بندگی را فراموش کنیم. گاهی اگر درجه ای از مسیر راست منحرف شویم، پس از مدتی شاهد این هستیم که به جای رسیدن به مقصد، در بیابانی بی آب و علف اسیر شده ایم. آنوقت است که بجای هدایت و صراط مستقیم چیزی جز سراب نمی‌بینیم.

حضرت محمد فرمودند: «... پس از من اقوامی خواهند آمد که غذاهای خوب و رنگارنگ می‌خورند و بر مرکب سوار می‌شوند، در حالی که خود را به آرایش ویژه زنان برای شوهر می‌آرایند و همچون زنان، جلوه‌گری می‌کنند و همانند شاهان ستمکار زندگی می‌کنند. آنان منافقان این امت در آخرالزمان هستند که شراب می‌نوشند و در پی بازی با دوشیزه گانند و بر مرکب شهوت سوار می‌شوند و نمازهای جماعت را ترک می‌گویند و با سهل انگاری، از نماز شامگاهان باز می‌مانند و در خوردن زیاده روی می‌کنند.» آنگاه بخشی از قرآن را قرائت کردند: «پس از آنان، جانشینانی به جای ماندند که نماز را تباه ساخته و از هوسها پیروی کردند و به زودی [سزای] گمراهی [خود] را خواهند دید.» (مریم/۵۹)

مکارم الاخلاق، صفحه ۴۴۸ و ۴۴۹

تنها مسیر

در گذر از راه های پر پیچ و خم و سختی های آخرالزمان، خداوند مسیری را برای ما مهیا کرده است که بتوانیم به ریسمان او چنگ زده و خود را از باتلاق آخرالزمان نجات دهیم. در ابتدا باید ببینیم که در کجای این مسیر هستیم. و آیا تابلو و نشانه و یا راهنمایی برای طی کردن و ادامه راه وجود دارد؟

امیرالمومنین هشت فاکتور و یا بهتر بگوییم هشت تابلو برای رهایی از فتنه ها در آخرالزمان، معرفی کرده اند که می تواند کمکی برای بشر سرگردان امروزی باشد.

اولین تابلو، استقامت و تقیه در برابر دشمنان است: «ما در گشایش ایم؛ وقتی که مبعوث شویم و همه راه ها بر مردم بسته شود. ماییم «باب حطّه» که در اسلام است. هر کس در آن آید، نجات یابد و هر که از آن دور شود، فرو افتد. خدا به ما آغاز کرد و به ما پایان داد و آنچه را بخواهد به ما می زداید و به ما پایدار سازد و به ما باران فرود آید. مبادا فریبنده، شما را از خدا فریب دهد. اگر بدانید در ماندن شما میان دشمنانتان و تحمل اذیت ها چه اجری دارید، چشم شما روشن شود. و اگر مرا نیابید، چیزهایی از ستم و دشمنی و خودبینی و سبک شمردن حق خدا و ترس ببینید که آرزوی مرگ کنید. چون چنین شود، همه به رشته خدا بچسبید و از هم جدا نشوید و بر شما باد به صبر و نماز و تقیه»

بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۱

دوری از رنگ به رنگ شدن

در ادامه مبحث هفته قبل، به شرح دومین راه رهایی از فتنه های آخرالزمانی می پردازیم. سوال اینجاست که چگونه از فتنه های رنگارنگی که قدرت کشش زیادی دارند، خلاص شویم؟

امام علی می فرماید: «و بدانید که خداوند بندگان متلون و همه رنگ خود را دشمن می دارد. پس، از حق و ولایت اهل حق دور نشوید؛ چون هر کس، دیگری را جای ما برگزیند، نابود است و هر که پیرو آثار ما شود، به ما بپیوندد. و هر که از غیر راه ما رود، غرق شود. همانا برای دوستان ما فوج هایی از رحمت خداست و برای دشمنان ما فوج هایی از عذاب خدا؛ راه ما، میانه است و رشد و صلاح در برنامه ماست؛ بهشتیان به خانه های شیعیان ما چنان نگاه می کنند که ستاره درخشان را در آسمان می بینند.» (بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۱ و ۶۲)

این توصیه امیرالمومنین است که برای در امان ماندن از فتنه ها، باید به ریسمان ولایت اهل بیت چنگ بزنییم.

پرهیز از دنیاگرایی

آسیب بزرگی که همواره انسان ها را از یاد خداوند و آخرت دور می‌کند، توجه بیش از حد به دنیا و بزرگتر جلوه دادن دنیا نسبت به آخرت است. ما همیشه می‌خواهیم بیشتر در این دنیا بمانیم، بیشتر از لذت هایش استفاده کنیم و بیشتر عمر خود را صرف ارضای امیال جسمی و روحی کنیم. به سختی می‌پذیریم که بعد از مدتی، دیگر در این دنیا نیستیم.

خلاصه ی نگاه خدا به دنیا که در آیه های متعدد قرآن به آن اشاره شده، این جمله کلیدی است: «دنیا، سرای آزمایش، بازیچه، کالای اندک و فریبنده است.» (۱)

بنابراین، گام سوم رهایی از فتنه های آخرالزمان، در کلام امیرالمومنین اینگونه بیان می‌شود: «هرکس از ما پیروی کند، گمراه نشود، و هر که منکر ما شود، هدایت نگردهد؛ و آنکه با زبان ما دشمن ما را کمک دهد، نجات نیابد؛ و آنکه ما را واگذارد، یاری نشود؛ پس به طمع دنیای پوچ و بی ارزشی که سرانجام از شما دور شود و شما نیز از آن زوال یابید، از ما روی نگردانید. زیرا هرکس دنیا را بر ما ترجیح دهد، افسوس فراوان دارد.» (۲)

خداوند متعال [از زبان فرد دنیا طلب] در قرآن می‌فرماید: «ای وای بر من که جانب امر خدا را فرو گذاشتم و در حق خود ظلم و تفریط کردم.» (۳)

۱- کهف/۷؛ رعد/۲۶؛ حدید/۲۰؛ انعام/۷۰؛ ۲- بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۲؛ ۳- سوره زمر/۵۶

می‌خواهی از انحراف دور بمانی، حق امامت را بشناس!

در پیام های قبل گفتیم امام علی، هشت تابلوی بازدارنده از انحراف و رهایی از فتنه ها در آخرالزمان را معرفی کرده اند؛ در شماره های پیش با سه تابلو آشنا شدیم و در این پیام به تابلوی چهارم رسیده ایم.

امیرالمومنین می‌فرمایند: «چراغ راه مؤمن، شناخت حق ماست و بدترین کوری، نابینایی فضیلت ماست؛ که با ما بی جهت و بدون گناه، به دشمنی برخاسته، فقط به جرم اینکه ما او را به سوی حق و دوستی خواندیم و دیگران او را به سوی فتنه دعوت کردند. آنها را بر ما ترجیح داد. ما را پرچمی است که هر که در سایه آن درآید، او را جا دهد و هر که به سوی او پیش تازد، پیروز است و هر که از آن وا ماند، نابود و هر که بدان چنگ زند، نجات یابد؛

شمایید آبادگران زمین که (خداوند) شما را در آن جای داد تا ببیند چه می‌کنید. پس مراقب خدا باشید در آنچه از شما دیده می‌شود. بر شما باد به راه روشن بزرگتر. در آن بروید که دیگری جای شما را نگیرد.» (۱)

سپس حضرت این آیه قرآن را تلاوت فرمودند: «به سوی آمرزش پروردگارتان بشتابید و به راه بهشتی که عرضش به قدر پهنای آسمان و زمین است و آن برای اهل ایمان به خدا و پیامبرانش مهیا گردیده است.» (۲)

۱- بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۲؛ ۲- سوره حدید/۲۱

۳۴

برای در امان ماندن از فتنه ها، تقوا پیشه کن!

در ادامه پیام های قبل پیرامون شناخت راههای رهایی از فتنه ها در کلام امام علی، به تابلوی پنجم می‌رسیم؛ تقوا، اصطلاحی اخلاقی به معنای خویشتن داری در اطاعت از دستورات الهی و مبارزه با گناهان است. منشأ گناهان، چیزی جز هوای نفس نیست و هوای نفس چیزی جز شهوات و دوست داشتن های دنیایی نیست. پس می‌توان گفت مبارزه با گناهان که همان تقواست، در واقع مبارزه با دوست داشتنی هاست.

اما چه نوع دوست داشتنی هایی؟ می‌توان گفت نوع خاصی از دوست داشتنی ها که خدا برای ما مقرر کرده است که باید با آنها مبارزه کنیم، نه دوست داشتنی هایی را که خودمان صلاح میدانیم. برای درک بیشتر، بهتر است اینگونه بگوییم: «تقوا، یک مبارزه با نفس خام و خالی نیست، بلکه مبارزه با نفسی است که دو ویژگی دارد: تقوا مبارزه با هوای نفس برای خداوند است.

تقوا مبارزه با هوای نفس با برنامه خداوند است. (گزیده ای از سخنان استاد پناهیان با سیر موضوعی تنها مسیر) بنابراین پنجمین تابلو و راهنمای ما در مبارزه با فتنه های آخرالزمان، تقوا پیشه کردن است. امیرالمومنین اینگونه راه را به ما نشان می‌دهند: «پس بدانید شما به بهشت نمی‌رسید، مگر به تقوا؛ و هر که رها سازد پیروی از آنکه خدا فرمان اطاعت او را داده، برای او شیطانی برانگیخته شود که قرین و مونس او گردد.»

بحارالانوار، جلد ۶۵، ص ۶۲

۳۵

با ستمکاران سازش نکن!

در پس گذر از فتنه های آخرالزمان، به موضوعی می‌رسیم که هم سطح کلان دارد و هم سطح جزء؛ «موضوع ستمکاران». کلان از بابت دولت‌های ستمگر، و جزء از بابت ستم کردن افراد در اجتماع. در همین عصر دولتهای

زیادی وجود دارند که به صورت گسترده به مردم ستم می‌کنند، می‌کشند و به غارت می‌برند. همچنین برخی افراد در بین ما هستند و یا خودمان که شاید گرفتار ستم به دیگران می‌شویم و متوجه اعمال خود نیستیم. در برخی موارد نه تنها با ستمکاران سازش می‌کنیم، که حتی آنها را برای دوستی هم انتخاب می‌کنیم.

امام علی در ادامه راه رهایی از فتنه های آخرالزمان می‌فرماید: «شما را چه باشد که به دنیا تکیه کردید و به ستم خشنودید و فرو گذاشتید آنچه را که عزت و سعادت و نیروی شما علیه ستمگران در آنست؟ نه از خدایتان شرم دارید و نه به حال خود فکر می‌کنید؛ شما در هر روز ظلم می‌شوید، ولی از خواب بیدار نمی‌گردید، و سستی شما پایان نپذیرد. آیا نمی‌بینید دین شما کهنه می‌شود و شما سرگرم دنیا بید؟» (۱)

خدای بزرگ می‌فرماید: «و شما مؤمنان، هرگز نباید با ظالمان همدست و دوست باشید و گرنه آتش کیفر آنان در شما هم خواهد گرفت و در آن حال جز خدا هیچ دوستی نخواهید یافت و هرگز کسی شما را یاری نخواهد کرد.» (۲)

۱- بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۲؛ ۲- هود/ ۱۱۳

۳۶.

می‌خواهی از فتنه‌ها نجات یابی؟ همیشه یادش باش!

وقت آن رسیده است که درباره مهمترین تابلوی نجات از فتنه های آخرالزمان سخن بگوئیم. در واقع میتوان گفت: موتور محرک ما در ادامه این مسیر؛ موتور محرکی که می‌تواند در لحظات سخت و تلخ زندگی و یا در لحظات غرق در گناه، ما را به بالاترین درجه انسانیت برساند و آن ذکر و یادآوری نام خداوند است. ذکر خداوندی که هر روز به ما روزی می‌دهد، نعمت می‌دهد و یادآوری میکند که مقصد نهایی ما و آنچه هدف ما از خلقت بوده است ذکر و یاد اوست.

ذکر و یادآوری اگر فراموش شود، قطعاً سرگردانی و حیرانی نصیب ما می‌شود. امام علی می‌فرماید: «دانشمند آن کس است که ارزش خویش را بشناسد، در نادانی مرد همین بس که قدر خود را نشناسد و دشمن ترین بندگان نزد خدا همانا بنده‌ای است که خدا او را به خودش واگذارد. سرگردان و حیران از راه راست باشد و هدفش را نداند چیست، و بدون راهنما، راه را بپیماید. اگر به سوی کسب مال دنیا دعوت شود اجابت می‌کند. اگر به سوی آخرت دعوت شود کاهلی می‌کند، گویا عملی را که برای دنیا انجام می‌دهد بر او واجب است و آنچه برای آخرت انجام می‌دهد از او ساقط. اینها در زمانی است که در آن زمان، کسی سالم نمی‌ماند جز مؤمنی که دائم الذکر است و کم اذیت، که اگر حاضر باشد، کسی او را نشناسد. و اگر غایب باشد، جستجویش نکنند»

بحارالانوار، ج ۶۵، ص ۶۲

انتشاراتی با محوریت گناه!

در آخر کلام هفته قبل و در بیانات امیرالمومنین گفته شد، افرادی که ذکر و یادآوری همیشگی دارند، مومن واقعی هستند؛ گرچه دیگران آنها را تنها بگذارند و طرد کنند. راه و تابلوی آخر برای نجات از فتنه ها، عدم اشاعه و گسترش گناهان است. اشاعه گناه، گفتار و کرداری است که موجب ترویج و یا کمک به انتشار گناهان شود. هر فرد می‌تواند حکم رسانه را داشته باشد. رسانه ای که شاید فردی را تشویق به گناه کند و یا از انجام اعمال نیک باز دارد؛ البته نه به اجبار، بلکه با تاثیر گذاشتن بر ذهن فرد مقابل.

امیرالمومنین می‌فرمایند: «اینان چراغ‌های هدایت و مشعل‌های فروزان برای شبروان هستند و برای سخن چینی و فساد، در گردش نیستند. نادان و سفیه نباشند که گناهان را انتشار دهند و اشاعه فاحشه کنند. خداوند درهای رحمتش را بر روی اینان می‌گشاید و از ایشان عذاب سختش را برطرف می‌کند. ای مردم! همانا روزگاری می‌آید که مردم فقط به اسم اسلام بی‌نیاز باشند و از اسلام خبری نباشد. آن چنان که ظرف تنها به آنچه که در آن ریخته می‌شود بی‌نیاز باشد.» (إرشاد القلوب إلی الصواب، ج ۱، ص ۳۵)

به امید آنکه خداوند همه ما را از شرّ فتنه‌های آخرالزمان برهاند و از تمام ابتلائات این دوره سربلند بیرون آورد
ان شاءالله

صهیونیسم مسیحی؛ دستگاه آخرالزمان سازی

در پیام پیش رو، به موضوع غرب و آخرالزمان خواهیم پرداخت. اگر به طور خلاصه خواهیم این موضوع را بررسی کنیم، ناچار به معرفی گروهی بسیار تاثیرگذار در سیاست‌های جهان هستیم؛ گروهی که قدرت بسیار زیادی در کشورهای غربی دارند: «مسیحیان صهیونیست»؛ یعنی مسیحیانی که امروزه به مدافعان اصلی یهودیان تبدیل شده‌اند.

مسیحیان صهیونیست، آخرالزمان را همراه با ظهور حضرت مسیح و تشکیل حکومت جهانی توسط او می‌دانند. اما این ظهور، از نظر آنها نیازمند مقدمات و حوادثی است که باید به وقوع بپیوندد، تا مسیح دوباره ظهور کند. نکته مهم آنجاست که پیروان این مکتب که اکثراً جزء سرمایه‌داران، سیاستمداران، وزرا و چهره‌های بزرگ آمریکا هستند، وظیفه شرعی خود می‌دانند، تا برای تسریع در عملیاتی شدن این حوادث مهم کوشش کنند. می‌توان گفت آنها از ابزارهای مختلف سیاسی و نظامی و همچنین رسانه‌ای مانند هالیوود، حداکثر استفاده را می‌کنند، تا بتوانند آخرالزمان مورد نظر خود را بسازند.

این وقایع و حوادث شامل موارد زیر است:

بازگشت یهودیان به ارض موعود (فلسطین) و تشکیل دولت یهود.

تخریب مسجدالاقصی و بازسازی معبد سلیمان

انجام مراسم تطهیر و قربانی

جنگ مقدس آرماگدون

ظهور مسیح و تشکیل حکومت جهانی

با تلخیص از کتاب غرب و مهدویت «روایت تیپ شناسی و تحلیل تکنیک سازی های غرب علیه آموزه های

مهدویت و موعود گرایی اسلامی»، ص ۱۱۸ تا ۱۲۷

۳۹.

غول شیشه ای یا گول شیشه ای

سیاست گذاران نظام تصویری آمریکا و اعضای اتاق فکر هالیوود، با کشف جاذبه های سوژه آخرالزمان، با اهداف مشخصی، تولید آثار آخرالزمانی را در دستور کار خود قرار داده اند؛ به طوری که طبق آمار، از ۲۲ فیلم برتری که از سال ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۴ میلادی انتخاب شده اند، ۱۹ فیلم به نوعی به آخرالزمان ارتباط دارد.

هدف اول تولید اینگونه فیلم ها، سوء استفاده از احساس نیاز فطری و کنجکاوی انسان امروز درباره آخرالزمان در مسیر کسب درآمد بیشتر است.

هدف دوم، آخرالزمان سازی است؛ یعنی همان ترویج نگاه آخرالزمانی مورد نظر هالیوود و تعریف مفاهیمی نظیر منجی، دجال و نشانه های پایان دنیا بر اساس نگاه توراتی و انجیلی.

هدف سوم، ترسیم تصویر پیروان شیطان و نسبت دادن شر و پلیدی به کشورهای شرقی و اسلامی است؛ مخاطبان میلیونی این آثار، حتی اگر شرقی یا مسلمان نیز باشند، با مشاهده این تصاویر، مبتلا به از هم گسیختگی فرهنگی و دل زدگی از هویت خود گردیده و تقاضاهای دنیای مدرن را، تنها راه مقابله با مشکلات و فتنه های آخرالزمانی خواهند شناخت.

با تلخیص از کتاب غرب و مهدویت (روایت تیپ شناسی و تحلیل تکنیک سازی های غرب علیه آموزه های مهدویت

و موعود گرایی اسلامی)، ص ۲۲۱ و ۲۲۲

ابزار آخرالزمانی

اکثر روایاتی که از اهل بیت و پیامبران الهی پیرامون آخرالزمان به ما رسیده است، حکایت از تلخی و مشکلات دارد. ریشه این همه مشکلات فردی، خانوادگی و اجتماعی که هم اکنون همه ما به نوعی با آنها درگیر هستیم، عدم مطابقت زندگی ما با دستورات الهی است؛ که این مورد یکی از زیر شاخه های عدم مدیریت خود، خانواده و اجتماع است.

اما چگونه به این نقطه از تاریخ رسیده ایم؟ هر شخص و یا گروهی می تواند با ابزارهای مختلف، جامعه هدف خود را سعادتمند و یا شقاوتمند سازد. یکی از ابزارهای بسیار مهم و تاثیرگذار در جهان امروز، رسانه است. غرب، سالهاست اهمیت این ابزار را دریافته و توانسته است با داشتن بیشترین رسانه ها و حداکثر تاثیرگذاری، در این رقابت جهانی حاضر شده و یگانه تاز این میدان شود.

همچنین غرب توانسته توسط این ابزار و بدون هیچ پشتوانه دینی اعتقادی آخرالزمان را به نفع خود ترسیم کرده و خود را قوم برگزیده معرفی کند. اما حال وظیفه ما چیست؟ ما باید به پشتوانه آیات و روایات حقیقت آخرالزمان را به درستی به مردم جهان نشان داده و راه برون رفت از مشکلات آخرالزمانی را پیش روی آنها قرار دهیم. این سری پیامهای آخرالزمان تلاش کوچکی بود در جهت نشان دادن واقعیات پیرامون آخرالزمان و راه برون رفت از فتنه های آخرالزمان